

продолжавало много време; най сѣтне гордата Византія ся принудила да ся покори на силата, и да остави на Бѣлгаретѣ долната Мизія. А оня Бѣлгаре, които бѣхѣ ся поселили до Пелопонесъ (Морея) зачтото нещели да си оставать жилищата, които обрѣтохѣ, останахѣ тамъ и станахѣ поддани на Имперіата; това ся соглашаваше и съ политическитѣ намѣренія на Бѣлгарскитѣ царе, които ся надѣхѣ, чи така ще иматъ отъ своитѣ отечественници потребната помощ, когато ся открьатъ неприителски дѣйствія. Тая политика дрѣжахѣ ти и послѣ, та извождахѣ покореннитѣ Грецы отъ землята имъ, и ги поселявахѣ вѣтре въ Бѣлгарія та, а опустѣлитѣ жилища населявахѣ съ Бѣлгарски поселянцы. — Потія двѣ причини, които предписваше здравата политика и до днесъ Румелія, Македонія, Тессалія, Албанія, и самата рекома собствена Греція, сѣ поселени съ чисти Бѣлгаре, които, освенъ двѣтѣ послѣдны области, составляватъ въ сичкитѣ прочія вышереченны най значителната часть на народонаселеніето. И така, споредъ Римскіатъ обычай, сичкитѣ жители, отъ каквыто да были народы, наричахѣ ся Римляне (Ρωμαῖοι), кога домувахѣ въ оныя

САНКТУ-ПЕТРОВУ-ЦРЬКОВО